

LEVÉLSZEKRÉNY

A szerkesztőség írja: Folyóiratunk szerkesztősége ez úton értesíti a tisztelt szerzőket, hogy 2007-től megváltozik a közlemények hivatkozási rendje. Igazodva az általánossá vált bibliográfiai technikához, a jövő évi első számtól kezdődően a tanulmányok szövegközi hivatkozása egyszerűsödik és egyben végbibliográfiával egészül ki, a következőképpen.

A szövegközi hivatkozás továbbra is zárójelek közé illesztendő, de a teljes címleírás helyett csupán a szerző családneve, a könyv, tanulmány stb. megjelenési éve, valamint a hivatkozott szöveg hely lapszámái szerepelnek (ÉDER 2005: 385; RUOFF 1973: 18–25). A szaktudományi szerzők neve a jövőben is kiskapitális betűtípussal szedendő. A közlemény végén oldalcímként, félkövér betűkkel „Hivatkozott irodalom” fejezetcím áll, amely a szerzők teljes nevének betűrendjében, azon belül növekvő időrendben közli a tanulmányban szereplő – azaz csak a hivatkozott! – szakirodalmi tételeket (azokat viszont hiánytalanul). Ha egy szerzőnek egy évből több tételére hivatkozunk, az évszámot az ábécé kisbetűivel egészítjük ki. Tehát:

Hivatkozott irodalom

BÁRCZI GÉZA 1975a. A magyar nyelvatlaszkutatás története. In: DEME – IMRE szerk. 1975: 13–49.

BÁRCZI GÉZA 1975b. A tárgyas *-ja ~ -i* személyrag. Magyar Nyelv 71: 129–32.

DEME LÁSZLÓ – IMRE SAMU 1975. A magyar nyelvjárások atlaszának elméleti-módszertani kérdései. Akadémiai Kiadó, Bp.

ÉDER ZOLTÁN 2005. A Magyar Nyelv száz éve (1905–2004). Magyar Nyelv 101: 385–406.

KISS JENŐ – SZÜTS LÁSZLÓ szerk. 1988. A magyar nyelv rétegződése. 1–2. Akadémiai Kiadó, Bp.

RUOFF, ARNOLD 1973. Grundlagen und Methoden der Untersuchung gesprochener Sprache. Max Niemeyer Verlag, Tübingen.

SIPTÁR, PÉTER – TÖRKENCZY, MIKLÓS 2000. The Phonology of Hungarian. Oxford University Press, Oxford.

Adatközlések locusaiban vagy kollektív alkotásokban megjelenő kollektív véleményekre való hivatkozások során a szerzői név elmaradhat, a szótár, kézikönyv, folyóirat pedig közismert rövidítésével hivatkozható (ÁÚO., AnjOkm., OklSz., ÚMTsz., ÉrtSz., TESz., EWUng., MMNyR., TNyt., StrNyt., MGr., NyK., MNyj., NéprLex. stb.). A kevésbé ismert rövidítések feloldását az irodalomjegyzék megfelelő betűrendi helyén célszerű megadni. A „Hivatkozott irodalom” közlés-egység betűmérete egységesen 9 pontos legyen.

A fenti módon alakított kéziratokat – figyelembe véve a szokásos átfutási időt – folyóiratunk 2006 nyaratól várja. A rövid (néhány lapos) közlemények, beleértve a recenziókat is, továbbra is szerkeszthetők a korábbi hivatkozási renddel, azaz végbibliográfia nélkül.

Róna-Tas András írja: KICSI SÁNDOR ANDRÁS „Néhány népi gombanevünkről” című cikkében foglalkozik a *keserűgomba* első elemének eredetével is (MNY. 2005: 343). Szerinte „Elképzeltető, hogy a magyar *keserűgomba* szó *keserű* eleme hangátvétellel (metatézissel) és népetimológiával magyarázva bolgár-török jövevényszónak minősíthető, a csuvas *kārās* előzményének átvétele lehet.” Ez a csuvas szó átvétel a régi oroszból. A szóval már V. G. JEGOROV (Étimológicskij slovar' čuvaškogo jazyka. Čeboksary, 1964. 100) és M. R. FEDOTOV (Étimológicskij slovar' v 2-h tomah. 1. Čeboksary, 1996. 258), majd a csuvas vadon élő növényekről írt monográfiájában SZALONTAI-DMITRIEVA JUDIT (J. DMITRIEVA, Čuvašskie narodnye nazvanija dikorastujuščih rastenij. Debrecen, 2000. 144) is foglalkozott. Ez utóbbi monográfiában megtalálható a csuvas gombanevek teljes listája (144–54), továbbá a *kārās* szóval kapcsolatos összetételek is. A szóról legutóbb AGYAGÁSI KLÁRA is írt (Rannye russkie zaimstvovanija tjurkskih jazykov Volgo-Kamskogo areala. Čast' 1. Étimológicskij spravočnik. Debrecen, 2005. 94–5). Ebben a munkájában AGYAGÁSI különböző kronológiai rétegekre és átadó nyelvjárássokra osztja a Volga–Káma-vidék orosz jövevényszavait. Ezt a szót az óorosz korba teszi és az északi nyelvjárásokhoz köti. A csuvas szó egyébként redukált labiálissal fordul elő azokban a csuvas nyelvjárásokban, amelyekben ezek a hangok megőrződtek. A csuvasba átvett alakot AGYAGÁSI helyesen **kürüs* formában rekonstruálja. Már ez is kizárja a törökből történő átvételt. Szláv eredetű *gomba* szavunk török átvételeit ugyancsak AGYAGÁSI tárgyalja itt idézett munkája 96. lapján.